



SF. IOAN  
MAXIMOVICI,  
icoană

doi drepti, care îl vor da în vileag. Magul îi va omorî și timp de trei zile trupurile lor vor rămâne neîngropate. Aceasta va fi cea mai mare jubilară a lui Antihrist și a tuturor slujitorilor lui. Dar, deodată, acei drepti vor învia și toată oștirea lui Antihrist va fi în mare tulburare și se va îngrozi, iar Antihrist va cădea deodată mort, omorât de puterea Duhului. Originea lui exactă nu se cunoaște. Tatăl este cu totul necunoscut, iar mama este o femeie stricată care se dă drept fecioară. El va fi evreu din seminția lui Dan. Pentru aceasta avem semn că Iacov, murind, a spus că printre urmașii săi "Dan va fi șarpe la drum, viperă la potecă, înveninând piciorul calului, ca să cadă călărețul" (Facerea 49, 17). Aceasta ne indică metaforic că el va acționa prin viclenie și răutate. Sf. Ioan Teologul vorbește în Apocalipsă despre mântuirea fiilor lui Israel, că înainte de sfârșitul lumii o mulțime de evrei se vor întoarce la Hristos, dar din șirul semințiilor mântuite lipsește seminția lui Dan.

Antihrist va fi foarte inteligent și va ști cum să se poarte cu oamenii. Va fi fermecător și prietenos. El nu va fi doar inteligent și fermecător, dar va face acte de caritate și fapte bune pentru întărirea stăpânirii sale. Iar când și-o va întări într-atât, încât îl va recunoaște întreaga lume, atunci își va arăta fața. Capitala pe care o va alege va fi *Ierusalimul*, pentru că aici Mântuitorul Și-a descoperit învățătura dumnezeiască și Persoana, aici întreaga lume a fost chemată să guste fericirea binelui și a mântuirii. Dar lumea nu L-a primit pe Hristos și L-a răstignit la Ierusalim. În timpul lui Antihrist, Ierusalimul va deveni capitala lumii, care i-a recunoscut stăpânirea. Atingând culmile puterii, Antihrist le va pretinde închinare ca unei ființe supreme, ca unui dumnezeu. Va construi biserici splendide, cu condiția recunoașterii lui ca „ființă supremă” și ca lumea să i se închine. Va avea o ură personală față de Hristos. Va trăi din această ură și se va bucura de lepădarea oamenilor de Hristos și de Biserică. Va fi o apostazie generală și, pe deasupra, mulți episcopi vor trăda credința, iar ca justificare, vor arăta spre starea strălucită a Bisericii. Antihrist va îngădui oamenilor totul, numai ca ei „căzând în fața lui, să i se închine”. Întreaga lume i se va supune și atunci el își va descoperi fața și ura față de Hristos și de creștinism. Sfântul Ioan Teologul spune *că toți cei ce i se vor închina vor avea un semn pe frunte și pe mâna dreaptă*. Vor apărea cei doi drepti de care am amintit, care vor propovădui fără teamă credința și îl vor da în vileag pe Antihrist.

Când privim acum la viața din jur, cei ce pot vedea văd că tot ce a fost prezis despre sfârșitul lumii se împlinește. Cine este, dar, acest om, Antihrist? Sfântul Ioan Teologul îi dă în mod simbolic numele 666. Sfârșitul lumii nu înseamnă distrugerea ei, ci schimbarea ei. Totul se va schimba deodată, într-o clipită. Morții vor învia în trupuri noi: vor fi trupurile lor, dar înnoite, așa cum Mântuitorul a înviat în trupul Său, care purta urmele rănilor și ale suliței, dar avea însușiri noi și, în acest sens, era un trup nou. Și Se va arăta Domnul în slavă, pe nor. Cum îl vom vedea? Cu ochii duhului. Și acum, înainte de moarte dreptii văd în jurul lor ceea ce ceilalți oameni nu văd.

Trâmbețele vor suna cu putere. Ele vor suna în suflete și în conștiințe. Totul se va limpezi în conștiința omului.

Proorocul Daniel, vorbind despre Judecata de Apoi, povestește despre un Bătrân Judecător așezat pe tron, în fața căruia este un râu de foc. Focul este elementul curățitor. Focul mistuie păcatul, îl arde și dacă păcatul s-a altoit de sufletul omului, atunci îl mistuie și pe om. Acest foc se va aprinde înlăuntrul omului: văzând Crucea, unii se vor bucura iar alții vor cădea în disperare, se vor tulbura, se vor îngrozi. Astfel, oamenii se vor despărți dintr-o dată. În relatarea evanghelică unii se așază la dreapta, în fața Judecătorului, iar alții la stânga: i-a despărțit conștiința, însăși starea sufletească a omului îl aruncă într-o parte sau în cealaltă, la dreapta sau la stânga.

(Sf. Ioan Maximovici, „Predici și îndrumări duhovnicești”)